

Palingkweek haalbaar?

SCHEVENINGEN- De haalbaarheid van de palingmesterijen staat ter discussie, zoals uit de volgende financiële studie blijkt. De studie is twee jaar geleden in opdracht van een Nederlandse industrie gemaakt. Het opzetten van een mesterij, is niet enkel een zaak van wat bakken en vis. Gedegen financiële voorstudie kan voorkomen, dat verkeerde beslissingen genomen worden. De nauwkeurigheid van een financiële analyses is afhankelijk van legio factoren, zoals bijvoorbeeld dimensionering, kosten voor energie-of voedsel voorziening en de zuivering lasten. Getracht is voor een mesterij met een produktiecapaciteit van 25 ton per jaar, enkele cijfers op een rijtje te zetten.

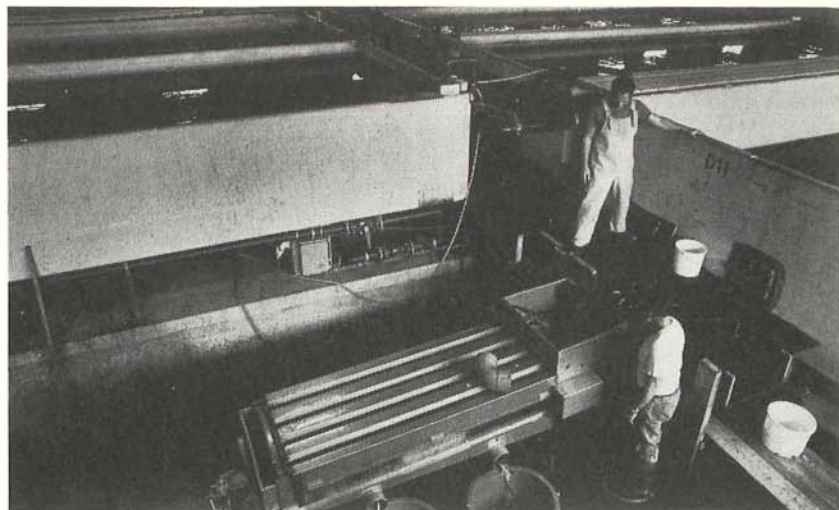
Bij de opzet van een aquacultuur kan voor het kostenplaatje van belang zijn als goedkope energie, voedsel en water te krijgen zijn. Men kan hierbij denken aan de opzet van kwekerij nabij een energiecentrale. Een centrale produceert veel warm water, dat nu nog de goot in gaat. De vlees- en vis verwerkende industrieën produceren veel afval. Gedeeltes van deze afvallen zijn weer her te gebruiken in de viskweek. Wel dient rekening met de noodzaak van hoogwaardig voer, gehouden te worden. Visvoer mag niet te vet en moet rijk aan eiwitten zijn. In Nederland zijn de zuiveringslasten hoog. Japanse viskweek heeft vergeleken

met Nederland, een groot voordeel. Schoon grondwater kan zo opgepompt worden en na gebruik ongezuiverd in het riool gespoelt. Duidelijk is aan de hand van de genoemde voorbeelden, dat voor elk individueel bedrijf het financiële plaatje afhankelijk is van de mogelijkheid om de grootste kosten posten arbeid, voer, energie en water te drukken.

Een globale kosten berekening voor een paling mesterij met een capaciteit van 25 ton vis per jaar kan wel gemaakt worden. De verwachting is, dat een capaciteit van 25 ton vis per jaar pas na een aanloopstijd van ongeveer 2 jaar bereikt wordt.

TABEL: OVERZICHT KOSTEN 25 TON PALINGMESTERIJ

	Kosten
Benodigde netto-oppervlakte 500 m ²	
Investering (gebouw en installatie)	f 715.000
Exploitatie	
● inkoop aal (4 gram ps. ")	f 80.000
● voer	f 80.000
● energie etc.	f 78.000
● personeel	f 70.000
● rente over produktiemiddelen	f 52.000
Jaarkosten	f 360.000
Opbrengst (verkoopprijs f.18,-/kg ")	f 450.000
Saldo vóór afschrijving, winst en kosten van grond	f 90.000

★ *Sorteren in de palingweek.*

Noten:

’) Kwekers kunnen momenteel aal inkoop voor 10 gram per stuk. Onlangs nog was een nijpend tekort aan pootaal. Kwekers moesten aal van 40-50 gram gebruiken. Bij een consumptie grootte van 100-150 gram, betekent dit dat de mesterij een factor twee à drie toevoegt. Commercieel veel interessanter is natuurlijk uit te gaan van kleinere aal, een vermeerdering in gewicht zet dan veel meer aan in pecunia. Pootaal van vier gram is erg klein, de post uitzet zal dan ook in de tegenwoordige situatie wel hoger moeten zijn zowel financieel als in gewicht.

’’) De verkoopprijs van consumptie aal schommelt tussen de f 15,- en f 18,-

’’) De studie is intergraal overgenomen. Een aantal posten lijkt daarom tegen het licht van de tegenwoordige situatie verouderd. De inkoop aal zou bij een mortaliteit van 20 procent, een verkoop van 120 gram, 250.000 stuks moeten bedragen. Tegenwoordig kost pootaal van tien gram f.70 per kilo. De post inkoop aal zal dan geen f.80.000 maar f.175.000 bedragen, volgens T. Lemmens.

Bij de opzet van een aquacultuur bedrijf is behalve geld ook een lange adem een levensvoorwaarde. De eerste jaren zal weinig verdiend kunnen worden. In het getoonde plaatje zijn nog geen subsidies betrokken. Op de mogelijkheden van subsidie hiervoor zal in een vervolgartikel hierop ingegaan worden.

Conclusie:

Uitgegaan is van erg kleine aaltjes, zodat de ratio jonge aal: consumptie aal erg gunstig uitvalt. En verder zijn dus grondprijs, afschrijvingen en subsidies niet meeberekenend. Met het gemaakte voorbehoud, is duidelijk, dat de marges klein zijn. Winst bij een palingmesterij zal dus niet in eerste instantie uit het mesten komen. Misschien kan door de koppeling met een verwerkende industrie, wel een gunstiger resultaat bereikt worden. Immers groothandels prijzen voor de middelgrote aal schommelen tussen de f. 20,- en f. 30,- per kilo.

Palingkwekerijen zouden in tijden van schaarste aan gerookte aal, deze op de markt kunnen brengen.